

Marjo Matikainen-Kallström
Euroopan parlamentin jäsen
mmatikainen@europarl.eu.int

Sääestepäivä

■ Pakkaspäivä on lakitermein sääestepäivä, sää siis estää työn tekemisen. Pakkaspäivät ovat keski- ja varsinkin etelä-eurooppalaisesta näkövinkkelistä suomalaisen työttömyysturvalain erikoisuus. Se, ettei työtä tehdä yli 20 asteen pakkasella on kuitenkin järkeenkäypää ihmisille, joiden töihin lähteminenkin estyy pakkasesta tai lumisateesta.

Viimeisin pitkä, koko Suomea koetellut pakkasjakso on ollut 1987 talvella. Sen jälkeen pakkasista johtuvia rokulipäiviä on ollut lähinnä alueittain yksittäisinä tai lyhyinä jaksoina.

Nykyisen lain mukaan näistä päivistä maksetaan rakennus- ja metsäalan työntekijöille työttömyyspäiväraha soviteltuna. Ehtona on, että työaika on tarkasteltavan viikon kohdalla alentunut vähintään 25 prosentilla. Sääesteiden piirissä olevista työntekijöistä noin kolme prosenttia on naisia.

Vuosille 2003 – 2004 tehdyn tuloratkaisun yhteydessä sovittiin työryhmän asettamisesta selvittämään, voidaananko työttömyysturvalakia muuttaa siten, että sääesteiden vuoksi lomautetuille voitaisiin maksaa täyttä työttömyyspäivärahaa.

Työryhmän työ valmistui kesällä. Ratkaisuesityksessään se katsoi, että rakennus- ja metsäalan pakkasista johtuvien työstä estymisten osalta työttömyysturvan määräytymistä tulee muuttaa. Näiltä pakkaspäiviltä työttömyyspäivärahat tulisi maksaa täysinä päivärahoina ja ne tulisi poistaa sovittelun piiristä. Sen sijaan muista sääesteistä kuten sateesta tai myrskyistä johtuvien työstä estymisten kohtelu säilyisi ennallaan.

Tältä pohjalta hallitus antoi 3. lokakuuta esityksen työttömyysturvalain muuttamiseksi. Hallituksen esitys oli marraskuussa eduskunnan käsiteltävänä, joka hyväksyi sen. Esitetyt muutokset tulevat voimaan ensi vuoden alusta.

Pakkanen ei ole sen paremmin työntekijän kuin työnantajankaan aiheuttama työneste. On siis aivan oikeudenmukaista, että kolmas taho, yhteiskunta, maksaa viulut.

Jos tätä ajatusketjua jatketaan, tulevat automaattisesti mieleen naisvaltaisten alojen äitiyslomakustannukset, jotka jäävät työnantajan maksettaviksi. Eihän tässäkään ole kysymys siitä, että työnantaja olisi toimillaan aiheuttanut työssäkäynnin esteen.

Miten olisi, jos sovittaisiin, että yhteiskunta hoitaa nämäkin kustannukset. Näin estettäisiin kulujen kasautuminen muun muassa palveluiloille, ja nuorten naisten työllistyminen paranisi. □